



Sygn. akt II ZOW 58/22

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 lutego 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marek Motuk (przewodniczący)

SSN Paweł Wojciechowski (sprawozdawca)

Ławnik SN Bożena Makuch

Protokolant Karolina Majewska

po rozpoznaniu w Izbie Odpowiedzialności Zawodowej
na rozprawie w dniu 8 lutego 2023 r.

sprawy **W. K. prokuratora Prokuratury Rejonowej**
w W.

obwinionego o popełnienie przewinienia dyscyplinarnego art. 137 § 1 pkt 1 i 5
ustawy z dnia 28 stycznia 2016 r. - Prawo o prokuraturze
z powodu odwołania wniesionego przez Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego
Prokuratora Generalnego dla szczecińskiego okręgu regionalnego
od orzeczenia Sądu Dyscyplinarnego przy Prokuratorze Generalnym
z dnia 22 września 2021 r., sygn. akt PK I SD 99.2020

1. **utrzymuje w mocy zaskarżone orzeczenie,**
2. **kosztami postępowania dyscyplinarnego obciąża Skarb Państwa.**

UZASADNIENIE

Sąd Dyscyplinarny przy Prokuratorze Generalnym orzeczenia z dnia 22 września 2021 r., sygn. akt PK I SD 99.2020, uznał obwinionego prokuratora W. K. winnym popełnienia deliktu dyscyplinarnego z art. 137 § 1 pkt 1 i 5 ustawy z dnia 28 stycznia 2016 r. Prawo o prokuraturze (t.j. Dz. U. 2019.740 ze zm.; dalej: „u.p.p.”) polegającego na tym, że w okresie od dnia 13 stycznia 2010 r. do dnia 26 stycznia 2019 r. w W. będąc prokuratorem Prokuratury Rejonowej w W. i referentem poniżej wskazanych postępowań dopuścił się rażących i oczywistych naruszeń prawa w nadzorowanych przez siebie sprawach oraz uchybił godności sprawowanego urzędu w ten sposób, że:

1. w sprawie 1 Ds [...] - umorzonej postanowieniem z 30 grudnia 2009 r. wobec stwierdzenia braku znamion czynu zabronionego, nie wydał postanowienia o podjęciu na nowo umorzonego postępowania i nie kontynuował postępowania, mimo uzyskania w dniu 13 stycznia 2010 r. materiałów w postaci protokołu zatrzymania osoby podejrzewanej z 5 stycznia 2010 r. oraz protokołu z wykonania czynności procesowych w postaci przedstawienia zarzutu i przesłuchania podejrzanego z 6 stycznia 2010 r., czym doprowadził do zawinionej beczynności w okresie od stycznia 2010 r. do 13 grudnia 2016 r. - czym w sposób oczywisty i rażący naruszył przepis art. 2 § 1 pkt 1,3,4 k.p.k., art. 10 k.p.k., art. 326 § 2 k.p.k., §55, § 245, § 261 ust. 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 24 marca 2010 r. - Regulamin wewnętrznego urzędowania powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury, następnie § 64 a Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 11 września 2014 r. Regulamin wewnętrznego urzędowania powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury, następnie § 38, § 237, § 253 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 7 kwietnia 2016 r. - Regulamin wewnętrznego urzędowania powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury, a ponadto nie dochował należytej staranności w przechowywaniu powierzonych mu akt głównych sprawy 1 Ds [...] w związku z prowadzonym postępowaniem przygotowawczym, czym doprowadził do tego, że akta przedmiotowej sprawy znalazły się poza jego nadzorem za znajdującą się w jego gabinecie szafą, przez co uchybił godności sprawowanego urzędu,

2. w sprawie 1 Ds [...] Prokuratury Rejonowej w G. - nie zrealizował postanowienia z 12 maja 2010 r. o dołączeniu tej sprawy do postępowania o sygn. 2 Ds [...], czym doprowadził do zawinionej bezczynności w sprawie - trwającej od 17 maja 2010 r. do 16 stycznia 2017 r. - czym w sposób oczywisty i rażący naruszył przepisy art. 2 § 1 pkt 1, 3, 4 k.p.k., art. 326 § 2 k.p.k., § 55, § 245 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 24 marca 2010 r. - Regulamin wewnętrznego urzędowania powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury, następnie § 38, § 237 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 7 kwietnia 2016 r.- Regulamin wewnętrznego urzędowania powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury, a ponadto nie dochował należytej staranności w przechowywaniu powierzonych mu akt głównych sprawy 1 Ds [...] w związku z prowadzonym postępowaniem przygotowawczym, czym doprowadził do tego, że akta przedmiotowej sprawy znalazły się poza jego nadzorem za znajdującą się w jego gabinecie szafą, przez co uchybił godności sprawowanego urzędu,
3. w sprawie sprawy 1 Ds [...] - zakończonej postanowieniem o umorzeniu śledztwa z 24 czerwca 2011 r., w okresie od 1 sierpnia 2011 r. do 13 grudnia 2016 r. nie nadał biegu złożonemu w tej sprawie zażaleniu strony na postanowienie z 20 lipca 2011 r. o odmowie przyjęcia zażalenia, nie realizując tym samym polecenia Zastępcy Prokuratora Rejonowego z 1 sierpnia 2011 r., czym w sposób oczywisty i rażący naruszył przepisy art. 2 § 1 pkt 1, 3, 4 k.p.k., art. 326 § 2 k.p.k., art. 8 ust. 2 ustawy z 20 czerwca 1985 r. o prokuraturze, § 55, § 245, § 260 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 24 marca 2010 r. - Regulamin wewnętrznego urzędowania powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury, następnie § 117 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 11 września 2014 r. - Regulamin wewnętrznego urzędowania powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury, następnie § 38, § 237, § 252 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 7 kwietnia 2016 r. - Regulamin wewnętrznego urzędowania powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury, a ponadto nie dochował należytej staranności w przechowywaniu

powierzonych mu akt głównych sprawy 1 Ds [...] w związku z prowadzonym postępowaniem przygotowawczym, czym doprowadził do tego, że akta przedmiotowej sprawy znalazły się poza jego nadzorem za znajdującą się w jego gabinecie szafą, przez co uchybił godności sprawowanego urzędu,

4. w sprawie 1 Ds [...] - zakończonej postanowieniem z 4 sierpnia 2012 r. o umorzeniu postępowania wobec niewykrycia sprawcy, w okresie od 31 sierpnia 2012 r. do 13 grudnia 2016 r. nie uwzględnił wniosku Komendy Powiatowej Policji w W. o podjęcie umorzonego postępowania z uwagi na wykrycie sprawcy przestępstwa i przekazanie jego materiałów według właściwości do Sądu Rodzinnego i Nieletnich w Wejherowie, czym w sposób oczywisty i rażący naruszył przepisy art. 1 § 1 pkt 1, 3, 4 k.p.k., art. 10 k.p.k., art. 326 § 2 k.p.k., § 55, § 245, § 261 ust. 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 24 marca 2010 r. - Regulamin wewnętrznego urzędowania powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury, następnie § 38, § 237, § 253 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 7 kwietnia 2016 r. - Regulamin wewnętrznego urzędowania powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury, a ponadto nie dochował należytej staranności w przechowywaniu powierzonych mu akt głównych sprawy 1 Ds [...] w związku z prowadzonym postępowaniem przygotowawczym, czym doprowadził do tego, że akta przedmiotowej sprawy znalazły się poza jego nadzorem za znajdującą się w jego gabinecie szafą, przez co uchybił godności sprawowanego urzędu,
5. w sprawie PR 1 Ds [...] - w okresie od 31 maja 2017 r. do 24 listopada 2017 r. nie nadał biegu wnioskowi KPP w W. o przesłuchanie przez właściwy Sąd małoletniego pokrzywdzonego w sprawie o czyn z art. 207 § 1 k.k. - czym w sposób oczywisty i rażący naruszył przepis art. 2 § 1 pkt 1, 3, 4 k.p.k., art. 185a k.p.k., art. 326 § 2 k.p.k., § 3 8 oraz § 171 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 7 kwietnia 2016 r. - Regulamin wewnętrznego urzędowania powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury,

6. w sprawie PR 1 Ds [...] - w okresie od 26 maja 2017 r. do 23 listopada 2017 r. nie nadał biegu wnioskowi KPP w W. w przedmiocie przesłuchania przez właściwy Sąd małoletniego pokrzywdzonego w sprawie o czyn z art. 200 § 1 k.k. - czym w sposób oczywisty i rażący naruszył przepis art. 2 § 1 pkt 1, 3, 4 k.p.k., art. 185a k.p.k., art. 326 § 2 k.p.k. § 38 oraz § 171 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 7 kwietnia 2016 r. - Regulamin wewnętrznego urzędowania powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury,
7. w sprawie PR 1 Ds [...] - w okresie od 20 lipca 2017 r. do 1 grudnia 2017 r. zaniechał realizacji czynności procesowych w sprawie, w tym nie rozpoznał wniosków KPP w W., sformułowanych w piśmie z 18 lipca 2017 r. w przedmiocie wystąpienia do właściwego Sądu o zwolnienie instytucji finansowej z tajemnicy bankowej - czym w sposób oczywisty i rażący naruszył przepis art. 2 § 1 pkt 1,3,4 k.p.k., art. 326 § 2 k.p.k., § 38 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 7 kwietnia 2016 r. - Regulamin wewnętrznego urzędowania powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury,
8. w sprawie PR 1 Ds [...] - w okresie od 29 sierpnia 2017 r. do 5 grudnia 2017 r. zaniechał realizacji czynności procesowych w sprawie, w tym nie rozpoznał wniosku KPP w W., sformułowanego w piśmie z 29 sierpnia 2017 r. w przedmiocie wystąpienia do właściwego Sądu o zwolnienie instytucji finansowej z tajemnicy bankowej - czym w sposób oczywisty i rażący naruszył przepis art. 2 § 1 pkt 1, 3, 4 k.p.k., art. 326 § 2 k.p.k., § 38 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 7 kwietnia 2016 r. - Regulamin wewnętrznego urzędowania powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury,
9. w sprawie PR 1 Ds [...] - w okresie od 13 września 2017 r. do 6 grudnia 2017 r. zaniechał realizacji czynności procesowych w sprawie, w tym nie rozpoznał wniosków KPP w W., sformułowanych w piśmie z 12 września 2017 r. w przedmiocie zwolnienia operatorów sieci z tajemnicy oraz wystąpienia do właściwego Sądu o zwolnienie instytucji finansowej z tajemnicy bankowej - czym w sposób oczywisty i rażący

naruszył przepis art. 2 § 1 pkt 1, 3, 4 k.p.k., art. 326 § 2 k.p.k., § 38 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 7 kwietnia 2016 r. - Regulamin wewnętrznego urzędowania powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury,

10. w sprawie PR 1 Ds [...] - w okresie od 7 września 2017 r. do 4 grudnia 2017 r. zaniechał realizacji czynności procesowych w sprawie, tj. nie rozpoznał wniosków KPP w W., sformułowanych w piśmie z 6 września 2017 r. w tym w przedmiocie przesłuchania przez Sąd małoletniej pokrzywdzonej w sprawie o czyn z art. 200a § 2 k.k. - czym w sposób oczywisty i rażąco naruszył przepis art. 2 § 1 pkt 1,3,4 k.p.k., art. 326 § 2 k.p.k., art. 185a k.p.k., § 38 oraz § 171 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 7 kwietnia 2016 r. - Regulamin wewnętrznego urzędowania powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury,
11. w sprawie PR 1 Ds [...] - w okresie od 21 września 2017 r. do 4 grudnia 2017 r. zaniechał realizacji czynności procesowych w sprawie, w tym nie rozpoznał wniosków KPP w W., sformułowanych w piśmie z 19 września 2017 r. w przedmiocie wszczęcia śledztwa oraz przesłuchania przez Sąd pokrzywdzonej w sprawie o czyn z art. 198 k.k. - czym w sposób oczywisty i rażąco naruszył przepis art. 2 § 1 pkt 1,3, 4 k.p.k., art. 305 § 1 k.p.k., art. 326 § 2 k.p.k., art. 185c k.p.k., § 38 oraz § 171 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 7 kwietnia 2016 r. - Regulamin wewnętrznego urzędowania powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury,
12. w sprawie PR 1 Ds [...] - w okresie od 22 czerwca 2017 r. do 7 grudnia 2017 r. zaniechał realizacji czynności procesowych, w szczególności nie wystąpił do właściwego Sądu z wnioskiem o przesłuchanie małoletniej pokrzywdzonej w sprawie o czyn z art. 207 § 1 k.k. oraz o wyznaczenie dla pokrzywdzonej kuratora - czym w sposób oczywisty i rażąco naruszył przepis art. 2 § 1 pkt 1, 3, 4 k.p.k., art. 185a k.p.k., art. 326 § 2 k.p.k., art. 99 krio, § 38 oraz § 171 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 7 kwietnia 2016 r. - Regulamin wewnętrznego urzędowania powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury,

13. w sprawie PR 1 Ds [...] - w okresie od 13 listopada 2017 r. do 23 stycznia 2018 r. zaniechał realizacji czynności procesowych, w tym nie rozpoznał wniosków KPP w W. sformułowanych w piśmie z 10 listopada 2017 r. w przedmiocie wystąpienia z wnioskiem do właściwego Sądu o zwolnienie instytucji finansowej z tajemnicy bankowej, nadto zwolnienia z tajemnicy operatorów sieci telekomunikacyjnej i operatorów Internetu - czym w sposób oczywisty i rażąco naruszył przepis art. 2 § 1 pkt 1, 3, 4 k.p.k., art. 326 § 2 k.p.k., § 38 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 7 kwietnia 2016 r. - Regulamin wewnętrznego urzędowania powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury,
14. w sprawie PR 1 Ds [...] - w okresie od 11 października 2017 r. do 11 stycznia 2018 r. zaniechał realizacji czynności procesowych, w tym nie rozpoznał wniosku KPP w W. z 11 października 2017 r. w przedmiocie przekazania materiałów sprawy Urzędowi Skarbowemu w W.- czym w sposób oczywisty i rażąco naruszył przepis art. 2 § 1 pkt 4 k.p.k., art. 326 § 2 k.p.k., § 38 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 7 kwietnia 2016 r. - Regulamin wewnętrznego urzędowania powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury,
15. w sprawie PR 1 Ds [...] zawieszony postanowieniem z 9 kwietnia 2015 r., zatwierdzonym przez prokuratora w dniu 13 kwietnia 2015 r., w okresie od 7 listopada 2017 r. do 24 stycznia 2018 r. zaniechał realizacji czynności procesowych w związku z informacją o ustaleniu miejsca pobytu podejrzanego, tj. nie podjął zawieszonego postępowania i nie przeprowadził czynności z udziałem podejrzanego - czym w sposób oczywisty i rażąco naruszył przepis art. 2 § 1 pkt 1, 4 k.p.k., art. 313 § 1 k.p.k., art. 326 § 2 k.p.k., § 3 8 oraz § 215 ust. 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 7 kwietnia 2016 r. - Regulamin wewnętrznego urzędowania
16. w sprawie PR 1 Ds [...] o czyn z art. 279 k.k., umorzonej wobec niewykrycia sprawcy postanowieniem z 30 listopada 2016 r., zatwierdzonym przez prokuratora postanowieniem z 30 listopada 2016 r., w okresie od maja 2017 r. do czerwca 2017 r. zaniechał podjęcia postępowania z umorzenia oraz dołączenia jego materiałów do sprawy PR 1 Ds [...], tożsamej podmiotowo i

- przedmiotowo - czym w sposób oczywisty i rażąco naruszył przepis art. 2 § 1 pkt 1,4 k.p.k., art. 326 § 2 k.p.k., § 38 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 7 kwietnia 2016 r. - Regulamin wewnętrznego urzędowania powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury,
17. w sprawie PR 1 Ds [...] - w okresie od 14 listopada 2017 r. do 26 stycznia 2018 r. zaniechał realizacji czynności procesowych, w tym nie przedłużył terminu trwania 2-miesięcznego dochodzenia mimo posiadania akt sprawy - czym w sposób oczywisty i rażąco naruszył przepis art. 2 § 1 pkt 1, 4 k.p.k., art. 325i § 1 k.p.k., art. 326 § 2 k.p.k., § 38 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 7 kwietnia 2016 r. - Regulamin wewnętrznego urzędowania powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury,
 18. w sprawie PR 1 Ds [...] - w okresie od 13 września 2017 r. do 5 grudnia 2017 r. zaniechał realizacji czynności procesowych, w tym wniosku KPP w W. z 12 września 2017 r. w przedmiocie wystąpienia do właściwego Sądu z wnioskiem o przesłuchanie małoletniego świadka w sprawie o czyn z art. 190 § 1 k.k.
 19. czym w sposób oczywisty i rażąco naruszył przepis art. 2 § 1 pkt 1, 3,4 k.p.k., art. 185b k.p.k., art. 326 § 2 k.p.k., § 38 oraz § 171 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 7 kwietnia 2016 r. - Regulamin wewnętrznego urzędowania powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury,
 20. w sprawie PR 1 Ds [...] - zakończonej postanowieniem z 30 czerwca 2017 r. o umorzeniu postępowania, w okresie od 21 września 2017 r. do 25 stycznia 2018 r. zaniechał realizacji czynności postępowania, w szczególności nie nadał biegu złożonemu przez pokrzywdzoną w tej sprawie środkowi odwoławczemu - czym w sposób oczywisty i rażąco naruszył przepisy art. 2 § 1 pkt 1, 3 i 4 k.p.k., art. 326 § 2 k.p.k., § 38, § 252 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 7 kwietnia 2016 r. - Regulamin wewnętrznego urzędowania powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury,
 21. w sprawie PR 1 Ds [...] - zakończonej postanowieniem z 31 sierpnia 2017 r. o umorzeniu postępowania, zatwierdzonym przez prokuratora postanowieniem z 25 września 2017 r., w okresie od 16 października 2017 r.

- do 18 grudnia 2017 r. zaniechał realizacji czynności postępowania, w szczególności z opóźnieniem zlecił Policji realizację czynności uzupełniających wynikających ze złożonego w dniu 13 października 2017 r. zażalenia pokrzywdzonej na postanowienie o umorzeniu postępowania - czym w sposób oczywisty i rażący naruszył przepis art. 2 § 1 pkt 1, 3 i 4 k.p.k., art. 326 § 2 k.p.k., § 38, § 252 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 7 kwietnia 2016 r. - Regulamin wewnętrznego urzędowania powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury,
22. w sprawie PR 1 Ds [...] - zakończonej postanowieniem z 30 października 2017 r. o umorzeniu postępowania, zatwierdzonym przez prokuratora postanowieniem z 31 października 2017 r., w okresie od 22 listopada 2017 r. do stycznia 2018 r. zaniechał realizacji czynności postępowania, w szczególności nie nadał biegu złożonym w sprawie zażaleniom pokrzywdzonej z 22 listopada 2017 r. oraz pełnomocnika strony z 27 listopada 2017 r. - czym w sposób oczywisty i rażący naruszył przepis art. 2 § 1 pkt 1,3 i 4 k.p.k., art. 326 § 2 k.p.k., § 38, § 252 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 7 kwietnia 2016 r. - Regulamin wewnętrznego urzędowania powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury,
23. w sprawie PR 1 Ds [...] - zawieszona postanowieniem z 30 czerwca 2017 r., zaniechał realizacji czynności postępowania, w szczególności nie nadał biegu złożonemu w dniu 14 lipca 2017 r. zażaleniu strony – czym w sposób oczywisty i rażący naruszył przepis art. 2 § 1 pkt 1, 3 i 4 k.p.k., art. 326 § 2 k.p.k., § 38, § 252 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 7 kwietnia 2016 r. - Regulamin wewnętrznego urzędowania powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury,
24. w okresie od 22 marca 2017 r. do 15 stycznia 2018 r. nie złożył referatów posesyjnych, uzasadnionych wydaniem przez Sąd wyroków w następujących sprawach: [...] - czym w sposób rażący i oczywisty naruszył przepis § 325 ust. 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 7 kwietnia 2016 r. - Regulamin wewnętrznego urzędowania powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury,

25. w okresie od 5 grudnia 2016 r. do 15 stycznia 2018 r. zaniechał nadania biegu fakturom VAT otrzymanym w sprawach : PR 1 Ds [...], PR 1 Ds [...], PR 1 Ds [...] oraz rachunkom otrzymanym w sprawach : PR 1 Ds [...], PR 1 Ds [...], PR 1 Ds [...], PR 1 Ds [...], PR 1 Ds [...], PR 1 Ds [...], PR 1 Ds [...], PR 1 Ds [...], w następstwie czego doszło do zawinonego przez prokuratora przekroczenia terminów rozliczania należności postępowania przygotowawczego - czym w sposób rażący i oczywisty naruszył przepis art. 618 f § 1 k.p.k., art. 326 § 2 k.p.k., § 38, § 156 ust. 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 7 kwietnia 2016 r. - Regulamin wewnętrznego urzędowania powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury,

przyjmując, iż zachowaniem swoim obwiniony wyczerpał znamiona przewinienia dyscyplinarnego kwalifikowanego z art. 137 § 1 pkt 1 i 5 u.p.p. przy zast. art. 12 § 1 k.k. w zw. z art. 171 pkt 1 u.p.p., i za to przewinienie na podstawie przepisu art. 142 § 1 pkt 2 u.p.p. wymierzył mu karę dyscyplinarną nagany. Kosztami postępowania dyscyplinarnego obciążył Skarb Państwa.

Odwołanie od orzeczenia wniósł Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Prokuratora Generalnego dla szczecińskiego okręgu regionalnego, skarżąc je w całości.

Zaskarżonemu orzeczeniu zarzucił na podstawie art. 438 pkt 1 k.p.k. w zw. z art. 171 pkt 1 u.p.p. obrazę przepisu prawa materialnego - art. 12 § 1 k.k., poprzez błędne jego zastosowanie w zakresie kwalifikacji prawnej deliktu dyscyplinarnego przypisanego obwinionemu i przyjęcie, że dopuścił się on zachowań objętych wnioskiem o rozpoznanie sprawy dyscyplinarnej, działając w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, podczas gdy charakter opisanych zachowań noszących znamiona deliktów dyscyplinarnych i ich zróżnicowanie nie pozwala na przyjęcie, iż stanowią one jeden czyn ciągły, a winny być traktowane, jako odrębne delikty dyscyplinarne popełnione w warunkach opisanych w treści art. 91 § 1 k.k., jako ciąg przewinień dyscyplinarnych, za który możliwe jest orzeczenie jednej kary dyscyplinarnej.

W oparciu o tak skonstruowany zarzut skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego orzeczenia poprzez przyjęcie, iż opisane we wniosku o rozpoznanie

sprawy dyscyplinarnej dotyczącej prokuratora W. K. zachowania stanowią odrębne delikty dyscyplinarne popełnione w warunkach określonych w art. 91 § 1 k.k. w zw. z art. 171 pkt 1 u.p.p., tj. ciąg przewinień dyscyplinarnych oraz wymierzenie za nie obwinionemu jednej kary dyscyplinarnej w postaci nagany.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Odwołanie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Prokuratora Generalnego dla szczecińskiego okręgu regionalnego było niezasadne i nie zasługiwało na uwzględnienie.

Odwołanie sprowadza się do kwestionowania prawidłowości zastosowania art. 12 § 1 k.k., poprzez niemożliwość przypisania obwinionemu działania w wykonaniu z góry powziętego zamiaru. Przepis art. 12 k.k. reguluje kwestię czynu ciągłego, a przesłanki w nim zawarte dzielą się na dwie kategorie: przedmiotowe – mnogość zachowań, ich jednorodność, krótkie odstępy czasu, oraz podmiotowe – z góry powzięty zamiar.

Jak wynika z przepisu, o mnogości zachowań można mówić wtedy, gdy sprawca popełni dwa lub więcej zachowań, które jednocześnie wypełniają znamiona przewinienia dyscyplinarnego. W niniejszej sprawie, kwestia ta jest bezsporna. Obwinionemu zarzucono bowiem popełnienie 25 zachowań.

Kolejna z przesłanek, choć nie wyrażona bezpośrednio w art. 12 k.k., lecz wynikająca z utrwalonego orzecznictwa, to założenie, że zachowania te muszą spełniać przymiot jednorodności, rozumianej jako godzenie w to samo dobro prawne (zob. wyrok Sądu Najwyższego z 18 września 2003 r., III KK 159/02). Na kanwie niniejszej sprawy zauważyć należy, że obwiniony swoim zachowaniem wypełnił znamiona z przewinienia dyscyplinarnego kwalifikowanego z art. 137 § 1 pkt 1 i 5 u.p.p. Natomiast pojedyncze zachowania, składające się na ten czyn miały na celu brak realizacji ustawowych obowiązków zawodowych sprowadzających się do oczywistej i rażącej obrazy przepisów prawa oraz naruszenia godności urzędu. Jednolitość w tym zakresie została wnikliwie objaśniona przez sąd I instancji, które to zapatrywanie Sąd w niniejszym składzie w pełni aprobuje.

Ustawodawca w żadnym przepisie nie definiuje pojęcia krótkiego odstępu czasu. W orzecznictwie nie wypracował się jednolity pogląd stanowiący o kategorycznym zakresie czasowym, za który uznać należy owe znamię. W doktrynie podnosi się, że w zakresie art. 12 k.k. pojęcie krótkich odstępów czasu należy odnosić do całego czynu ciągłego i wyklądać je w zależności od okoliczności (zob. Kodeks karny. Część ogólna. Komentarz. Art. 1–116, red. M. Królikowski, R. Zawłocki, Warszawa, 2016, s. 349–350). Pogląd ten znajduje odzwierciedlenie w stanowisku Sądu Najwyższego, który stwierdził, że „nawet kilkumiesięczne przedziały czasowe pomiędzy kolejnymi zachowaniami sprawcy czynu ciągłego mogą być w określonych okolicznościach traktowane jako "krótkie odstępy czasu" w rozumieniu art. 12 k.k.” (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z 09 marca 2006 r., V KK 271/05). Na kanwie niniejszej sprawy pogląd ten jest trafny, gdyż odstępy między zachowaniami obwinionego są dość regularne, często wręcz pokrywają się ze sobą w znacznej części. Zresztą także skarżący nie kwestionuje prawidłowości przyjęcia zaistnienia przesłanki krótkiego odstępu czasu.

Strona podmiotowa czynu ciągłego sprowadza się do wykonania z góry powziętego zamiaru. Ta postać zamiaru oznacza, że w chwili realizacji każdego z poszczególnych elementów wchodzących w skład czynu ciągłego, zamiar ten zawsze musi być taki sam. Istotą czynu ciągłego jest bowiem realizacja owej przesłanki z zamiarem bezpośrednim (*dolus directus*) lub z zamiarem wynikowym (*dolus eventualis*). Jak zauważa się w doktrynie, formuła, iż „zamiar ma być powzięty z góry, oznacza, że w grę może wchodzić tutaj tylko zamiar bezpośredni przemyślany” (zob. J. Lachowski [w:] Kodeks karny. Komentarz, wyd. III, objaśnienia do art. 12, red. V. Konarska-Wrzosek, Warszawa 2020). Choć w literaturze podnosi się, że możliwym jest zaistnienie sytuacji, w której sprawca planuje realizację określonych zachowań, lecz realizuje je w zamiarze ewentualnym (zob. P. Kardas [w:] Kodeks karny. Część ogólna, t. 1, Komentarz do art. 1–52, red. W. Wróbel, A. Zoll, s. 226).

Co więcej, w chwili podejmowania pierwszego zachowania sprawca musi mieć również zamiar zrealizowania ostatniego (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z 9 marca 2006 r., V KK 271/05). W orzecznictwie Sądu Najwyższego podkreśla się iż „zamiar sprawcy musi istnieć w kształcie obejmującym wszystkie

zachowania składające się na czyn ciągły albo przed przystąpieniem do działania, albo co najmniej w chwili podjęcia pierwszego zachowania składającego się na ciąg. W przypadku czynu ciągłego sprawca realizuje bowiem przestępczy zamiar w kolejnych odsłonach, czy też "na raty", jak to określa uzasadnienie projektu Kodeksu karnego. Innymi słowy "z góry powzięty zamiar" oznacza zamiar, który już w chwili jego powzięcia odnosi się do zindywidualizowanych, przynajmniej w ogólnych zarysach, zachowań oraz obejmuje wszystkie te zachowania, które składają się na czyn ciągły" (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z 9 marca 2006 r., V KK 271/05).

W niniejszej sprawie nie sposób przyjąć by zamiar obwinionego odnawiał się przy każdym kolejnym zachowaniu, był on bowiem powzięty z góry i nakierowany na stworzenie iluzji wywiązywania się z obowiązków służbowych w czasie i w sposób prawidłowy. Jak słusznie zauważył sąd I instancji, celem obwinionego, „co wynika z relacji zarówno świadków jak też pośrednio obwinionego, było stworzenie pozorów uporządkowania swego referatu i walających się po jego pokoju stert akt i niepodpiętych do nich dokumentów”. Obwiniony nie zamierzał bowiem zajmować się sprawami, które odkładał, gdyż jak wynika bezpośrednio z jego zeznań, zajmował się tylko częścią spraw, a pozostałe sprawy przydzielone do jego referatu składował m.in. w szafach. Nie oddawał on ich jednak chociażby do sekretariatu prokuratury, lecz umieszczał w miejscu, które nie leżało w gestii zainteresowania kogokolwiek z osób pracujących w Prokuraturze. W taki sposób obwiniony realizował wyłącznie określoną przez siebie ilość ciążących na nim obowiązków, świadomie i w sposób zamierzony nie wypełniając ich w całości, przy jednoczesnym unikaniu ponoszenia w związku z tym negatywnych konsekwencji płynących chociażby z podległości służbowej.

Nie sposób zatem zgodzić się ze skarżącym, iż obwiniony nie działał w z góry powziętym zamiarze, bowiem zamiarem tym było stworzenie przeświadczenia realizacji wszystkich jego obowiązków zawodowych w sposób prawidłowy, w sytuacji gdy w sposób w pełni świadomy obwiniony z naruszeniem przepisów w sposób zaplanowany części ze swoich obowiązków nie realizował, przez co uchybił godności sprawowanego urzędu.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.